

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 19 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, declarat de inculpatul

*Statnîi Alexandr Veaceslav, născut la
29 august 1988 în s. Beleavinți, r-nul Briceni, locuitor al
mun. Chișinău, str. Calea Orheiului 103, ap.118, cetățean al
R. Moldova, fără antecedente penale.*

în instanța de fond:

în instanța de apel:

în instanța de recurs:

Termenul de examinare a cauzei

24 martie 2014 – 19 martie 2015,

22 aprilie – 18 iunie 2015,

25 august – 25 noiembrie 2015.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 19 martie 2015, Statnîi Alexandr a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Evrudica-com” a fost lăsată fără soluționare, partea vătămată având dreptul de a se adresa cu asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat că la 12 iunie 2013, în jurul orei 16:51, Statnîi Alexandr, conducând automobilul de model „Volkswagen Golf”, n.î. C IZ 308, pe traseul M 14 Odessa - Brest, din direcția mun. Chișinău, având ca pasageri pe Florea Ruxanda, Tabureanu Veronica, Voicu Alina și Stamati Diana, ajungând la km 247 pe același traseu, dorind să schimbe direcția de deplasare spre mun. Chișinău, ignorând prevederile art. 39 pct. 1) al Regulamentului Circulației Rutiere potrivit căruia: „înaintea schimbării direcției de mers conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic”, a început efectuarea manevrei de întoarcere, timp în care

autocamionul de model „Mercedes 814”, n.î. BL CT 675, condus de Rîbac Denis pe același traseu spre or. Bălți, deja efectua regulamentar manevra de depășire fiind ieșit de pe banda de circulație inițială, pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus.

Tot atunci, Statnîi Alexandr, ignorând prevederile art. 53 pct. 1) al Regulamentului Circulație Rutiere, potrivit cărui: „Conducătorului de vehicul ce urmează a fi depășit îi este interzis să creeze obstacole depășirii prin mărirea vitezei sau alte acțiuni”, precum și art. 39 pct. 3) că: „în cazul în care conducătorul are intenția de a preselecta banda, el trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care circulă în aceeași direcție pe această bandă”, fără a privi în oglinda retrovizorie stânga a automobilului condus de el, fapt ce i-ar fi permis să vadă că autocamionul „Mercedes 814”, n.î. BL CT 675, deja era poziționat pe contrasens și efectua depășirea, a continuat deplasarea efectuând brusc manevra de întoarcere spre stânga, plasând astfel automobilul pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, banda de deplasare pe care autocamionul „Mercedes 814”, n.î. BL CT 675, efectua regulamentar manevra de depășire.

În rezultatul ignorării de către Statnîi Alexandr a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere sus indicate, Rîbac Denis, conducând regulamentar autocamionul „Mercedes 814”, n.î. BL CT 675, neavând posibilitate de a evita impactul, a tamponat cu partea dreaptă din față automobilul „Volkswagen Golf”, n.î. C IZ 308.

În consecința tamponării, pasagerului Florea Ruxanda i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractura coastei 7 pe stângă cu deplasare, care s-a format sub acțiunea unui corp contondent ce duce la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile și în baza acestui criteriu conform raportului de expertiză medico-legală nr. 147 din 19.06.2013, se califică ca vătămări corporale medii, iar pasagerilor Voicu A. și Tabureanu V. le-au fost cauzate vătămări corporale care potrivit rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 142 și respectiv nr. 143 din 19.08.2013 au dus la dereglarea sănătății până la 21 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale ușoare.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că a pornit semnalul de virare la stânga, după ce a privit în față și în oglinda din stângă, și a început să vireze lent la stânga. În acel moment a fost lovit din spate după care a ajuns în chiuvetă.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Florea Ruxanda a comunicat că inculpatul a conectat semnalul de virare și a început să vireze după care a fost o lovitură din partea stângă-spate. În timpul deplasării, în urma automobilului lor se mai afla un automobil mai mare și al treilea automobil care se afla în depășire și i-a lovit.

Martorul Tabureanu Veronica a indicat că în timp ce au început virarea a întors capul și din spate a văzut două automobile, unul încetinea din viteză și un camion care era în depășire, și la un moment dat a dispărut, iar peste câteva minute s-a produs impactul.

Martorul Stamati Diana a indicat că a fost o lovitură din spate din partea stângă, lovitura s-a produs în momentul virării, când automobilul era practic întors.

Martorul Rîbac Denis a comunicat că la se deplasa cu automobilul „Mercedes 814”. A făcut depășirea primului automobil, după care a observat că în fața acestuia mai era un automobil de model „Volkswagen Golf” și a început depășirea acestui automobil. Când a început depășirea la al doilea automobil, fiind la 2-3 metri de acesta, ultimul a început să vireze brusc la stânga și s-a produs impactul.

Martorul Voicu Alina a comunicat că se deplasau regulamentar, dar la un moment dat a simțit o lovitură din spate și a observat un camion care mergea foarte repede dorind să iasă la depășire, moment în care s-a produs lovitura.

Martorul Lapp Iurie a indicat că se deplasa dinspre Chișinău cu autovehiculul de model „Mercedes Sprinter”. În apropierea unei intersecții cu un drum de virare la stânga, în direcția Chișinău – Bălți, avea în față un automobil „Volkswagen Golf”. La un moment dat, șoferul automobilului a semnalizat intenția de a vira spre stânga și s-a mai deplasat cu semnalizatorul circa 30 metri, distanța care a fost suficientă pentru el ca să înțeleagă intenția inculpatului de a vira la stânga, motiv pentru care el a încetinit viteza dar totodată a observat prin oglinda retrovizorie că din spate se deplasa un camion care a ieșit la depășirea sa. Anticipând producerea unui eventual accident el a virat la dreapta, intenționând să-i creeze camionului care venea din spate un „coridor” de trecere între el și automobilul „Volkswagen Golf”, însă, probabil din considerentul că microbuzul său este lat de peste 2 metri și foarte lung, șoferul autocamionului din spate a observat prea târziu autoturismul de model „Volkswagen Golf”. În momentul când automobilul Golf a început virarea spre stânga, camionul din spatele său era deja antrenat în depășire. Iar în momentul când el a tras spre dreapta pentru a crea un coridor de trecere pentru camion, ambii șoferi aveau posibilitatea de a se vedea și probabil șoferul de la „Volkswagen Golf” nu s-a uitat înainte de a face manevra spre stânga, iar șoferul camionului era în imposibilitate de a evita impactul.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, cu foto-tabelul anexă și planul schemă, s-a stabilit locul comiterii infracțiunii, precum și faptul că automobilului „Mercedes 814”, n.î. BL CT 675, a tamponat automobilul de model „Volkswagen Golf”, n.î. C IZ 308.

Conform raportului de expertiză autotehnică nr. 7810, 7811 și 7822 din 24.10.2013, până la producerea accidentului rutier, la autocamionul de model „Mercedes 814”, n.î. BL CT 675, și la automobilul „Volkswagen Golf”, n.î. C IZ 308, careva defecte în sistemul de frânare, ghidare, suspensii, anvelope nu au fost stabilite.

Urma de derapare de 76 m. corespunde autocamionul „Mercedes 814”, n.î. BL CT 675, care era antrenat în depășirea automobilului „Volkswagen Golf”, n.î. CIZ 308, cu o viteză de peste 84 km/h, fapt prin care se confirmă că conducătorul automobilului „Volkswagen Golf” nu s-a asigurat în efectuarea manevrei de schimbare a direcției de deplasare, astfel creându-i obstacol autocamionului „Mercedes 814”. Mai mult, condițiile rutiere pe tronsonul de drum până la producerea accidentului nu prezenta factor ce ar impune aplicarea unor măsuri extreme.

Deci, nu poate fi reținută și urmează a fi apreciată critic poziția și afirmațiile inculpatului precum că el nu ar fi văzut camionul din spate condus de Rîbac Denis,

deoarece nu rezistă în fața probelor prezentate de partea acuzării, și se combat întru totul prin probele administrate. Poziția inculpatului urmărește scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă.

Argumentele apărării că în expertiza autotehnică suplimentară nr. 1897 din 14.11.2014 este indicat că conducătorul automobilului „Mercedes 814” trebuia să se ghideze de cerințele art. 45 alin. 2) din RCR - „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu poate fi reținut, deoarece el nu este aplicabil în speța dată. Or, potrivit declarațiilor lui Rîbac Denis, care sunt indirect susținute de declarațiile date de Lapp Iurii, s-a confirmat cu certitudine că șoferul camionului se afla într-o situație în care el nu putea evita impactul cu automobilul inculpatului.

La fel, nu poate fi reținut argumentul apărării că în realitate camionul condus de Rîbac Denis ar fi încălcat art. 54 alin. 2) pct. b) și c) din RCR - depășirea cu ieșirea pe banda de circulație în sens opus este interzisă: b) pe sectoarele de drum cu câmpul vizual limitat; c) în locurile unde s-a creat un rând de vehicule ai căror conducători sunt obligați să respecte un semnal de interdicție a trecerii sau în cazul în care circulația se desfășoară lent. Or, în ședința de judecată s-a demonstrat cu certitudine că pe tronsonul de drum unde a avut loc impactul, linia de demarcare a benzilor era întreruptă ceea ce dă dovadă că câmpul vizual nu era limitat.

Totodată nu poate fi acceptată poziția apărării că circulația pe acest tronson se desfășura lent, or, careva probe în acest sens nu au fost administrate, iar faptul că microbusul condus de Lapp Iurii a început a frâna și a virat spre dreapta pe departe nu înseamnă că traficul era unul lent, cu atât mai mult că potrivit rapoartelor de expertiză, dar și declarațiilor lui Lapp Iurii, participanții la trafic aveau viteza de deplasare 70-84 km/h.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a săvârșit pentru prima dată din imprudență o infracțiune mai puțin gravă, este caracterizat pozitiv, concluzionând că corectarea lui este posibilă fără izolare de societate, cu aplicarea pedepsei cu amendă.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Apelantul a indicat că instanța nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, nu a recunoscut vina, nu s-a căit de cele comise și nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

3.1 A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

Apelantul a invocat că sentința de condamnare a fost emisă în lipsa unui suport juridic, cu aprecierea eronată a circumstanțelor de fapt.

Autovehicolul „Mercedes Sprinter” i-a îngădit vizibilitatea din urmă și în oglinda retrovizorie vedea numai acest autovehicul. Peste câteva secunde din momentul când a început manevra de cotire la stânga a fost lovit din spate stânga de autocamionul condus de Rîbac Denis.

Instanța de judecată și-a întemeiat sentința pe depozițiile date de martorul Lapp Iurie, însă acestea confirmă integral cele expuse de el în timpul cercetării judecătorești.

Conform raportului de expertiză autotehnică - urma de derapare de 76 m, corespunde autocamionului „Mercedes 814”, care era antrenat în depășirea automobilului „Volkswagen Golf”, cu o viteză de peste 84 km/h, fapt prin care se confirmă că conducătorul automobilului „Volkswagen Golf” nu s-a asigurat în efectuarea manevrei de schimbare a direcției de deplasare, astfel creându-i obstacol autocamionului „Mercedes 814”. În această expertiză nu se pomenește de autovehicolul „Mercedes Sprinter”, care evident îngrădea esențial vizibilitatea șoferului Rîbac Denis, care se afla la volanul autocamionului „Mercedes 814” și a început manevra de depășire a două unități de transport aflate la o distanță de 10-20 metri una față de alta. În aceste condiții, conform expertizei suplimentare nr. 1897 din 14.11.2014, conducătorul autovehicolului „Mercedes 814” trebuia să se ghideze de cerințele art. 45 alin. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere.

În situația rutieră descrisă, s-a format un rând de vehicule în care circulația se desfășura lent, iar în pofida interzicerii stabilite de art. 54 alin. 2) RCR, șoferul autocamionului „Mercedes 814”, având un câmp vizual limitat, a ieșit pe banda de circulație în sens opus.

Astfel, vinovăția lui în cele imputate nu este dovedită.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Vinovăția inculpatului a fost dovedită prin probele administrate pe cauză, și anume: declarațiile părții vătămate Florea R., martorilor Tabureanu V., Stamati D., Rîbac D., Statnîi D., Voicu A. și Lapp I.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, cu foto-tabelul anexă și planul schemă, s-a stabilit locul comiterii infracțiunii, precum și faptul că automobilului „Mercedes 814” a tamponat automobilul „Volkswagen Golf”.

Urma de derapare de 76 m corespunde autocamionului „Mercedes 814”, care era antrenat în depășirea automobilului „Volkswagen Golf” cu o viteză de peste 84 km/h, astfel conducătorul automobilului „Volkswagen Golf” nu s-a asigurat în efectuarea manevrei de schimbare a direcției de deplasare, creându-i obstacol autocamionului „Mercedes 814”. Mai mult, condițiile rutiere pe tronsonul de drum până la producerea accidentului nu prezenta factor ce ar impune aplicarea unor măsuri extreme.

Prin urmare, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este pe deplin dovedită.

Este incontestabil că inculpatul, neasigurându-se, a efectuat manevra de întoarcere spre stânga, plasând automobilul pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus, banda de deplasare pe care autocamionul „Mercedes 814” efectua regulamentar manevra de depășire. În rezultatul acestui fapt, Rîbac Denis, conducând regulamentar autocamionul „Mercedes 814”, neavând posibilitate de a evita, a tamponat cu partea dreaptă din față automobilul „Volkswagen Golf”.

În rezultatul tamponării, pasagerului Florea R. i-au fost cauzate leziuni corporale medii, iar pasagerilor Voicu A. și Tabureanu V. le-au fost cauzate vătămări corporale ușoare.

Argumentele inculpatului prin care pledează nevinovat nu și-au găsit confirmare, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel. Fapta săvârșită de inculpat a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate și a martorilor.

Totodată, vina inculpatului a fost dovedită și prin declarațiile martorului Lapp I., care a declarat că camionul deja se afla în proces de depășire pe banda opusă în momentul în care automobilul condus de inculpat a virat la stânga, iar ultimul dacă ar fi privit în oglindă ar fi observat camionul și respectiv nu ar fi efectuat manevra de virare. Șoferul camionului cel mai precis nu a văzut automobilul condus de inculpat din cauza că microbuzul condus de el reprezenta un obstacol vizual cert pentru șoferul camionului.

De asemenea și martorul Rîbac Denis a relatat că autoturismul condus de inculpat a virat la stânga brusc, iar distanța dintre ambele mijloace de transport era circa 2-3 metri, ceea ce a făcut imposibilă evitarea impactului.

La fel, martorul Voicu A. a declarat că a văzut camionul care făcea depășirea, iar martorul Tabureanu V. a declarat că în timp ce au început virarea spre stânga, ea a întors capul și din spate a văzut două automobile, unul încetinea din viteză, adică cel condus de Lapp I., și un camion care era în depășire, și la un moment dat a dispărut și peste câteva minute s-a produs impactul.

Pe lângă aceasta, partea vătămată Florea R. a relatat că în urma automobilului lor se mai afla un automobil mai mare și al treilea automobil care i-a lovit și care se afla în depășire.

Declarațiile martorilor nu trezesc dubii și coroborează între ele.

Declarațiile inculpatului precum că el nu a văzut camionul din spate care era condus de Rîbac Denis, urmează a fi apreciate critic, deoarece argumentele acestuia se combat întru totul prin probele administrate, iar poziția inculpatului referitor la negarea săvârșirii infracțiunii incriminate urmărește scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă.

Argumentele aduse de către inculpat în apelul declarat au făcut obiectul cercetării în instanța de fond și nu și-au găsit confirmarea în instanța de apel, sentința fiind una legală, motivată și întemeiată.

Pedeapsa stabilită inculpatului este una legală, în limitele legii și corespunde personalității inculpatului.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că infracțiunea nu a fost comisă de el.

Recurentul a invocat că în cadrul examinării apelului a fost înaintată cererea de audiere suplimentară a martorului Lapp I., care a fost respinsă neîntemeiat.

Verificarea probelor din cauza penală a fost efectuată numai prin enumerarea lor de către acuzatorul de stat.

Primordial este faptul că martorul Lapp I. în prima instanță nu a afirmat că în momentul în care automobilul condus de inculpat a virat la stânga, camionul deja se afla în proces de depășire pe banda opusă. Acest lucru se confirmă prin audierea înregistrării audio a depozițiilor martorului Lapp I.

Martorul Rîbac D. a explicat imposibilitatea evitării impactului prin faptul că autoturismul condus de inculpat a virat la stânga brusc, distanța dintre ambele mijloace de transport fiind de 2-3 metri. Mai mult, Rîbac D. a declarat că a văzut automobilul „Volkswagen Golf”, care a semnalizat intenția de a vira spre stânga, considerând că șoferul acestuia l-a uitat aprins.

Depozițiile lui Rîbac D. contravin depozițiilor martorilor Stamati D., Voicu A., Florea R., Tabureanu V. și Lapp I.

Conform expertizei auto-tehnice suplimentare nr. 1897 din 14.11.2014, conducătorul autovehiculului „Mercedes 814”, Rîbac D., - trebuia să se ghideze de cerințele art. 45 alin. 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul inculpatului este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția motivarea soluției

contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete invocate în apelul inculpatului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comisă de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului și încadrarea corectă a acțiunilor infracționale ale ultimului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile declarațiile părții vătămate Florea R., martorilor Tabureanu V., Stamati D., Rîbac D., Statnîi D., Voicu A., Lapp I., procesul-verbal de cercetare la fața locului a accidentului, cu foto-tabelul anexă și planul schemă, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o

acuzatie penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei și probele administrate.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, conform art. 414 alin. (2) și (3), 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată

Totodată, cu referire la respectivele motive ale recurentului, se atestă că potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (*v. 2 f.d. 107-110*), instanța de apel a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, iar inculpatul și avocatul nu a contestat în ședința instanței de apel declarațiile martorului Lapp I. date în prima instanță și nu a solicitat audierea lui în instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală (*pct. 5 din decizie*).

Asupra acestui proces-verbal, cât și a celui din instanța de fond, nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile inserate în actul procedural vizat sunt prezumate a fi veridice.

Este de observat că motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2, 3.1, 4, 5 din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Statnîi Alexandr Veaceslav, împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 19 martie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2015, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco